

magazyn

NAJLEPSZE JEDYNKI

Zwykle wybiegają z numerem jeden na koszulce. Często to oni decydują o wynikach meczów. Oto sylwetki najlepszych bramkarzy w dziejach polskiej piłki

Edward Madejski (1914-96)

Bronił w pierwszym meczu reprezentacji Polski na mistrzostwach świata (w 1938 r. przegraliśmy 5:6 z Brazylią w Strasburgu). Bramkarz Wisły Kraków i Polonii Bytom, którego to klubu był współzałożycielem oraz pomysłodawcą jego nazwy w 1945 r. Ukończył chemię na UJ i AGH w Krakowie. W czasie okupacji organizował konspiracyjne rozgrywki, za co groziła kara śmierci. Aresztowany przez gestapo kilka miesięcy przebywał w celi śmierci. W 1956 r. „za szpiegostwo” przesiedział 3 lata. Rozegrał 11 meczów w reprezentacji Polski.

Edward Szymkowiak (1932-90)

Do czasów Jana Tomaszewskiego uznawany za najlepszego polskiego bramkarza. Mistrz Polski z Ruchem Chorzów, Legią Warszawa i Polonią Bytom, dwukrotny olimpijczyk. Syn policjanta, który zginął w jednym z radzieckich łagrów w czasie wojny. Obdarzony nieprawdopodobnym refleksem, niemieccy dziennikarze nazwali go „wąską-wstańką”. Rozegrał 53 mecze w reprezentacji Polski. Jego imieniem nazwano stadion Polonii w Bytomiu. Miał jeden przesąd: wierzył, że może grać tylko w dziurawych i nie wypranych skarpetkach.

Hubert Kostka (ur. 1940)

Legenda zabrzańskie Górnika: pierwszy piłkarz tego klubu, który ukończył studia (absolwent Politechniki Śląskiej, a więc – mgr inż. górnik – i AWF). Koledzy wołali na niego „farsz” – po śląsku proboszcz, bo przez rok był w seminarium. Ośmiokrotny mistrz Polski, także znakomity trener. Rozegrał 32 mecze w reprezentacji, zdobył z nią mistrzostwo olimpijskie w 1972 r.

Jan Tomaszewski (ur. 1948)

„Człowiek, który zatrzymał Anglię”. Dzięki jego fenomenalnej grze na Wembley Polacy awansowali do MŚ po 36 latach przerwy. W 1974 r. zdobył z drużyną Kazimierza Górskiego 3. miejsce na MŚ, dwa lata później był wicemistrzem olimpijskim. Grał również na MŚ '78. Dziś komentator „Wizji Sport” i „Przeglądu Sportowego”. W reprezentacji Polski rozegrał 63 mecze – najwięcej ze wszystkich naszych bramkarzy.

Józef Młynarczyk (ur. 1953)

Odkrycie trenera Antoniego Piechniczka. Pierwszy w historii polskiej piłki zdobywca klubowego Pucharu Świata (w 1987 r. z FC Porto). Jeden z bohaterów hiszpańskiego mundialu (1982), na którym Polska zdobyła 3. miejsce. Grał też na MŚ cztery lata później, w Meksyku. W reprezentacji Polski rozegrał 42 mecze. Dziś trener bramkarzy w kadrze Jerzego Engela. Z zawodu cieśla. opr. PACZ.

Przy pisaniu biogramów korzystałem z encyklopedii piłkarskiej FUJI.

O naszym nowym arcybramkarstwie talentie Jerzym Dudku czytaj na s. 30–32

POWYŻEJ
ZESPÓŁ „AKT W”.
(OD PRAWEJ):
WANDA
DYBALSKA,
MARIAN
MACIEJEWSKI,
ANETA
AUGUSTYN,
CEZARY
MARSZEWSKI

JÓZEF
MŁYNARCZYK
NA TRENINGU
PRZED
ELIMINACYJNYM
MECZEM MŚ
Z NORWEGIĄ,
MARZEC 2001 R.

